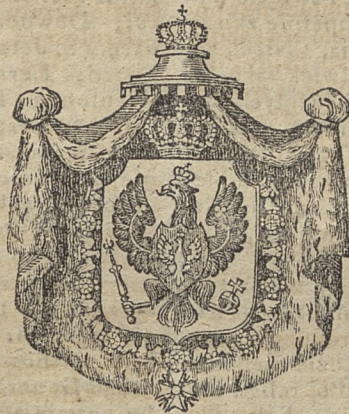


GAZETA



Wielkiego

Xięstwa

POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornej W. Dekera i Spółki. — Redaktor: A. Wannowski.

N^o 288. — W Sobotę dnia 8. Grudnia 1832.

Wiadomości zagraniczne.

Królestwo Polskie.

Z Warszawy, dnia 3. Grudnia.

Wczoraj w 7mą rocznicę wstąpienia na tron N. Cesarza i Króla Mikołaja Igo, w kościele Archi-Katedral. S. Jana, odbyło się uroczyste Nabożeństwo, celebrowane pontyfikalnie przez J.W. JX. Biskupa Gutowskiego, w obec wszelkich Władz rządowych i ludu napętniającego Przybytek Pański. W kaplicy Zamkowej również odbyło się solenne Nabożeństwo, a wieczorem domy rządowe i obywatelskie oświecono.

Jego Świątobliwości Grzegorza XVI. z Boskiej Opatrzności Papieża okólnik do wszystkich Patriarchów, Prymasów, Arcybiskupów i Biskupów.

(Dalszy ciąg)

Tu zaś chcemy obudzić w was święte mężstwo przeciw najszykardniejszej konspiracyi na zniesienie celibatu czyli bezżeństwa w Duchowieństwie; wiecie jak się ona szerzy i co dzień nabiera nowej sprężystości; z usiłowaniami o to rozwiązyli naszego wieku filozofów, łączą swoje niektórzy nawet z samego Duchowieństwa, co zapomniawszy na siebie i swoją godność, tyle zasmakowali w nikczemnych roz-

koszach ciała i do takiej doszli bezczelności, iż w niektórych miejscach sami się odważali po kilkakroć podawać do Monarchów prośby względem obalenia tej najświętszej karności. Ale szkoda czasu mówić więcej o tych obrzydłych zamysłach: Waszój ufając raczej wierze, poruczymy, ażebyście tego największej wagi prawa, przeciw któremu wyuzdana rozwiązłość zewsząd rzuca pociski, nienaruszenie dochowywali, strzegli, i bronili całą mocą Świętych Kanonicznych przepisów.

Czcigodne Chrześcijańskie małżeństwo, które S. Paweł nazwał wielkim Sakramentem Chrystusowego Kościoła, *) wymaga także naszej wspólnej pomocy i obrony, ażeby przeciw jego świętości i nierozrywnemu związkowi czegokolwiek nieprzyzwolicie nienauczano, i zaprowadzono. Już wam to w swoim okólniku ś. p. nasz poprzednik Pius VIII. usilnie zalecał; ale knowania przeciwnie trwają dotychczas. Trzeba więc nauczać ludy, że małżeństwo raz ważne zawarte, niemoże być potem rozerwane. W niem połączonym, Bóg nakazał dożywotne z sobą towarzystwo, i węzeł tego związku rozwiązuje się jedynie tylko śmiercią. Niech pamiętają, że małżeństwo (ile Sakrament) jest z rzędu przedmiotów duchownych, i do sądu duchownego tylko należy,

*) Ad Hebr. 13, 4.

Niech mają przed oczyma prawa, które Kościół o tém ustanowił, one pilnie i święcie wypełniają; od tego bowiem zupełnie zależy szczęśliwość małżeńskiego pożycia. Niech się wystrzegają dopuszczać czegokolwiek takiego, coby się sprzeciwiało przepisom świętych Kanonów i Ustawom Soborów; dobrze wiedząc z drugiej strony jak nieszczęśliwe są skutki tych małżeństw, które się kleją tylko z zapалу lubieżności, niewzywając błogosławieństwa Boskiego, niemyśląc o świętości tego związku, ni o tajemnicach, które on oznacza.

Teraz przystępujemy do innej wielu nieszczęść przyczyny, które z żalem naszym Kościół S. trapią, to jest: do Indifferentizmu, czyli przewrotnej opinii, którą wszędzie niegodziwi ludzie rozsiewają, że w każdej religii można dostąpić wiecznego zbawienia, byle tylko obyczaje były dobre. Ale w rzeczy tak jasnej i oczywistej możecie bez trudności lud wam poruczony ochronić od tego błędu najzgubniejszego. Apostoł ostrzega: że jeden jest Bóg, jedna wiara jeden chrzest; *) niech więc zadrżą ci, którzy wymyślają, że w każdej religii otwarta jest droga do szczęśliwej wieczności, i niech rozbiorą myślą samego Zbawiciela świadectwo: „są przeciw Chrystusowi, że z Chrystusem niesą“, **) nieszczęśliwie rozpraszają, że z nim niezbierają, a przeto bez wątpienia wiecznie zgina, jeżeli się nie trzymają Katolickiej wiary, i jej całkowicie i nienaruszenie nie zachowują. ***) Niesłuchają S. Hieronima, który, gdy za jego czasów schizma rozdziałała Kościół na trzy partye, powiada, że go samego w swém przekonaniu mocnego, kiedy kto do siebie nakłonił usiłował, zawsze odpowiadał: „Jeżeli kto z katedrą Piotra się łączy, mój jest,“ ****) Błędnieby zaś sobie kto pochlebiał, że i on sam w wodzie chrztu jest odradzony. Wybornie na to odpowiedział S. Augustyn: *****) „Ten sam powierzchowny kształt ma i gałązka, która odcięta jest od winnej macicy, ale co jej pomoże kształt, jeżeli nienabiera życia z korzenia?“

(Dalszy ciąg nastąpi.)

R o s s y a.

Z Petersburga, dn. 14. Listopada. (st. st.)
Przez rozkaz dzienny Cesarski mianowani:
Główny dowódzca Kronstadzkiego portu, Wice-Admirał Rożnow, Admirałem, z zachowaniem dotychczasowego obowiązku; Wice-Dyrektor Inspektorskiego Departamentu Głó-

wnego Morskiego-Sztabu J. C. M. Kontr-Admirał Melichow, członkiem Rady Admiralicji; Dowódzca zaś 24go ekwipażu floty i okrętu S. Jerzy, Kapitan 1szej rangi ekwipażu gwardyi Lermantów, Wice-Dyrektorem pomienionego Inspektorskiego Departamentu.

Ukazy Cesarskie do Rząd. Senatu, 12go Października. Gdy czteroletnie doświadczenie dowiodło, że nowe urządzenie dobroczynnych zakładów urzędu powszechniej opieki w Petersburgu i poddanie ich pod zarząd oddzielnego Komitetu odpowiedziało swemu celowi, przeto ustanawia się podobny sposób zarządu na takowe zakłady w Moskwie. — 21. tegoż m. Z powodu zmiany okoliczności, ustanowiony w 1823. roku w Warszawie urząd Generalnego Agentu Ministerstwa skarbu zostaje zniesionym, a urzędnicy składający wspomnianą agencję otrzymują uwolnienie i całoroczne pensye jednorazowie w darze.

Ukaz Rządzącego Senatu, 1go Departamentu. 31. Października. Z ogłoszeniem postanowienia Ministra skarbu, iż w roku przyszłym, równie jak i w bieżącym, rubel srebrny, we wszelkich wypłatach podatkowych i innych, do skarbu, będzie przyjmowanym za trzy ruble, sześćdziesiąt kopiejek, bez różnicy między grubą a drobną monetą.

Ludność Petersburga, podług spisu 1. Września bież. roku.

	Płci m.	Płci k.
Duchowieństwa	1,034	750
Szlachty	24,342	18,426
Kupców	7,121	4,319
Mieszczan	25,914	14,789
Cudzoziemców	9,160	5,502
Cechowych	7,020	4,065
Slug	68,480	34,457
Włościan (za paszportami)	116,974	24,752
Ludzi różnych stanów	35,877	23,814
Żołnierzy niższych rang	45,324	9,883
ogółem	339,246	140,747.

N i e m c y.

Z Hamburga, dnia 1. Grudnia.
Uwiedomienie prywatne z Londynu pod d. 27. m. z. opiewa: „Dowiadujemy się od podróżnego przybyłego z Oporto, że dn. 17. m. b. uczyniono wycieczkę ku stronie północnej (więc nie ku Villanova, jak gazety angielskie donoszą), która Miguelistom zupełną zadała klęskę. Wszelkie bagaże Generała St. Martha i wielka liczba nieprzyjaciół dostała się w ręce Pedrystów. Wyglądamy potwierdzenia tej wiadomości.“

Z Monachium, d. 23. Listopada.
Całe wojsko bawarskie, przeznaczone do Grecyi, ciągnie do Tryestu.

*) Ad. Ephes. 4. 5.
**) Lucae 11. 23.
***) Symbol. S. Athanas.
****) S. Hieron. Ep. 58.
*****) S. Aug. In Psal. contra part. Donat.

B e l g i a.

Z Borgerhout, dn. 27. List. — Główna kwatera armii francuskiej. Oficerowie inżynierów dokonczyli planów swoich, w skutek czego wyznaczono już miejsca dla pierwszej linii (parallele) i baterii. Wczoraj i dzisiaj zbadali oficerowie wyżsi całą okolicę jak najdokładniej i zdejmowali plany nawet najmniejszych dróg, których na równinie Antwerpskiej niezliczone prawie mnóstwo; zamiarem ich jest, aby takowym sposobem wszelkim zapobiedz zdrożnościom i błędom, kiedy w nocy na wielkiej przestrzeni przykopów rozsłać będą rozkazy. Robota około plecionek, kosztów szanconych, tacek i t. p. już skończona. Kilka tylko transportów kul sprowadzić trzeba. Brygady, którym obłężenie polecono, zajmą obóz polowy, do którego wszystko już w pogotowiu. — Dość przygotowania wszelkie prawie wszędzie dokonczono; urządzono wszystko na przypadek zaciętej obrony. Osoby, co się z bliskości przygotowań Francuzów przypatrywały, niezaczynają im bynajmniej opieszałości, owszem wydziwić się niemogą, że prace takie w tak krótkim czasie wykonano. Oddają one też sprawiedliwość naczelnemu wodzowi, zarzewającemu wszystkich przykładem czynności własnej. Dzisiejszy dzień przepędził on, jak zwyczajnie, w Berchem, gdzie też obecni są Generalowie dywizyonów Achard, Fabre i Jamin. Pierwszy z tych, bardzo lubiany od wojska, dodał do dawniejszej sławy swojej świetność w wyprawie w Afryce osiągniętą. Drugi dwaj, Fabre i Jamin, byli Generalami brygady za czasów Cesarza i mają za sobą zaszczytne świadectwo Napoleona i wieloletnie doświadczenie wojskowości. General Tib. Sebastiani, komenderujący dywizyonom w Flandrach, wznosił się wprawdzie prędko, odznaczył się wszelako już jako Pułkownik w r. 1814. i większej jeszcze dopiął sławy w wyprawie do Morei. W szeregach armii północnej służył 4 synów najszczęśliwszych mężów Cesarstwa, Xiążę Istrii, syn Marszałka Bessières; jest on Adjutantem Marszałka Gérard; Xiążę Eckmühl, syn Marszałka Davoust; jest on Kwaternistrzem Generalnym pułku 4go strzelców; nareszcie dwaj synowie Marszałka Ney, z których starszy Adjutantem Xięcia Orleańskiego, młodszy Porucznikiem w 5tym pułku huzarów. Xiążę Istrii i Xiążę Eckmühl są Parami Francyi. Widzimy z upodobaniem młodych tych mężów na pierwszej wyprawie wojennej pod wodzą starego i sławnego współtowarzysza broni ojców ich. — Powietrze wprawdzie trochę dżdżyste, jednak dotąd żołnierzy bynajmniej niezniechęciło.

F r a n c y a.

Z Paryża, dnia 27. Listopada.

(Z Gaz. Frankf.) — Trzeba było być świadkiem przeglądu wojska w niedzielę, aby się przekonać, jak się już w sercach wszystkich Francuzów rozkrzewiło uszanowanie nowego rządu Królewskiego. Wojsko, gwardye narodowe i lud ubiegały się w powtórnych okrzykach: „Niech żyje Król!“ A tak się więc horyzont życia Ludwika Filipa wypogadza. W Izbie zabezpieczył już sobie większość głosów za swoim systematem, o którym stałe ma przeświadczenie, iż krajowi nada porządek wewnątrz, a powagę zewnątrz. Zachodzą tylko małe nieporozumienia między mężami, co się w mniej znaczących przedmiotach pogodzić niemogąc, jednak w równym stopniu przywiązani są do systemu Ludwika Filipa i K. Périera; że zaś ostatnia lewa przegrała i nigdy się więcej niezwiesie, dowodzą tego wybory i głosowania Izby. Stąd wzrasta dla rządu inny, błogi rezultat usiłowań; przez osłabienie albowiem ostatniej lewej umniejsza się konieczność wojny, a rozbrojenie staje się podobnem do wykonania.

Armia wschodnia składać się będzie z ach korpusów, z armii Mozeli i Mozy. Ściąganie onej zaczyna największą sprawiać obawę.

Gazeta Francyi umieściła co następuje: Znajdujemy w Kuryerze Angielskim następujący rys statystyczny obecnej potęgi 4 wielkich mocarstw europejskich:

I. Co do ludności.	Austria ma ludn. 33,000,000.
	Prussy — 13,000,000.
	Francya — 33,000,000.
	Anglia — 24,000,000.

Jeżeli do tych 24 milionów, które W. Brytania liczy w Europie, doda się ludność Indyi wschodnich i koloniów, ogół wynosi 140 milionów.

II. Co do przychodów.	Przychody Austrii wynosić mają 12,000,000 funt. szte.
	Prussy 8,000,000 „
	Francyi 38,000,000 „
	Anglii 54,000,000 „

Odciągnawszy od tych dochodów długi państw tych i procenta od nich się płacące, jakoto w Austrii 60 mil. długu, a 3 mil. rocz. proc. w Prusiech 28 „ — $\frac{1}{2}$ „ „
we Francyi 200 „ — 10 „ „ „
w Anglii 770 „ — 28 „ „ „
okaże się, iż część dochodów państw, która jest rozrządzałą, wynosi:

w Austrii	9 mil. funt. szterl.
w Prusiech	6 $\frac{1}{2}$ „ „
we Francyi	28 „ „
w Anglii	26 „ „

III. *Co do floty.* Austrya liczy 3 okręty liniowe, 8 fregat, 6 korwet.

Prussy 2 = — = — =

Francya 50 = 63 = 207 =

Anglia 162 = 118 = 324 =

IV. *Co do siły wojskowej.* Liczba żołnierzy (bez milicyi i kolonii wojskowych) wynosi:

w Austrii 350,000.

w Prusiech 250,000.

we Francyi 400,000.

w Anglii 110,000.

A n g l i a.

Z Londynu, dnia 27. Listopada.

Proszono podobno rządu naszego o zezwolenie jego na osadzenie miasta Antwerpii przez Francuzów, ponieważ Naczelný wódz francuzki środek ten poczytuje za niezbędnie potrzebny, aby warownią przynajmniej bez ogromnej straty w ludziach zdobyć. Rozumie się samo przez się, iż rząd nasz, któremu takowe zapytanie podano, niemoże się sprzeciwić rozrządzeniom strategicznym, uznanym za konieczne potrzebne ku dopięciu zamiaru, który i on ma na oku. Ale to pewna, iż został przez to podanie wielkiego nabawiony kłopotu, gdyż się w skutek rozstrzygnięcia swego staje bezpośrednim współsprawcą klęsk nastąpić mogących. Morning-Post twierdzi, iż Hr. Grey wyjechał sobie przyzwolenie Króla na osadzenie Antwerpii przez wojska francuzkie. Gazeta ta Torryowska ostro powstaje na wyrok, pociągający za sobą zbурzenie Antwerpii i wojnę powszechną, rękując za to, że rząd belgijski przeciw środkowi temu podobnie protestować będzie. — Uwagi godny artykuł w Times, wyrażający, iż niejakiś miano skrupuł, czy konwencya dn. 22. Paźdz. zawarta Francuzów do zajęcia Antwerpii upoważnia, że następnie, chcąc dostąpić pewności, do naszego rządu zapytaniem się udano. Cała ta trudność — niezastępuje to bowiem na imię nieporozumienia — po powierzchownej nawet rozprawie znika. Jeśli bowiem Marszałek Gérard innym sposobem zdobyć warowni niemoże bez ogromnej straty, rozumie się, iż powinien miasto uczynić podstawą operacji swoich. Prawda, że w tym razie General Chassé miasto by bombardował, skąd się też tłumaczy ociąganie się rządu belgijskiego, ale odpowiedzialność wszelka w tej mierze spada na Holandya. Innym koniecznym skutkiem tego położenia rzeczy byłoby ustąpienie wojsk belgijskich z Antwerpii, gdyż Belgiyckizkowie stosownie do zawartych układów w operacjach żadnego niemają mieć udziału.

Rodzina Królewska przeniosła się już do pałaców, gdzie zwykle zimę przepędza. Królestwo Jchmość, Xiężna Augusta i Xiążę Cambridge Jerzy, mieszkają w Brighton; Xiężna Cumberland i Xiążę Cumberland Jerzy, w Hastings; Xiężna Kent i Xiężniczka Wiktorya w Kensington. Xiążę Sussex bawi jeszcze na wsi, lecz wkrótce ma przybyć do Kensington, gdzie także Xiężna Zofia chce przepędzić zimę.

OBWIESZCZENIE.

Oberza w tutejszem mieście pod liczbą 200, leżącą, Ferdynandowi Rochlicowi należąca i sądownie na 8,320 Tal. 16 sgr. 2 fen. oceniona, będzie drogą egzekucyi w terminach na dzień 10ty Listopada r. b., dzień 11ty Stycznia r. p., i na dzień 9ty Marca r. p.

tu wyznaczonych, publicznie najwięcej dającemu przedana. Chęć kupienia mający wzywają się nań niniejszém.

Taxę i warunki kupna codziennie w registraturze naszej przejrzeć można.

Międzyrzecz, dnia 10. Sierpnia 1832.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

Najprzedniejszą herbatę otrzymałem od Wschodnio-indyjskiego składu herbaty, pod następującemi nazwiskami:

Karawanen-Thee,
Pecco-Blüthen,
Kaiser-Thee,
Imperial albo Kugel,
Gunpowder,
Aliofar albo Perl-Thee,
Haysan,
Melangé-Thee.

Wszystkie gatunki są w oryginalnych puszkach, w całkich, pół i ćwierć puszkach i przedaje takowe w cenach pomiernych.

J. Mendelsohn,
pod Ratuszem.

Wyborne

pomorskie półgęski,
wędzony i marynowany łosoś, także
marynowane węgorze,
elbląskie minogi,
świeży astrachański kawiar,
marony albo duże kasztany, i
bardzo soczyste cytryny

otrzymał znowu i poleca w cenach najumiarkowańszych

J. H. Peiser,
przy narożniku Wodnej i Jezuickiej
ulicy Nr. 189.